

Négyszemközt a szerelemről

[Látó, 2012. november]

„Én nem vagyok Stephen King,
a horror misztikus mestere,
aki regényt írt Cujóról,
a démonikus bernáthegyiről.
Dezső, te nem vagy gonosz,
rajtad nem uralkodik
sem Sátán, sem Isten,
sem piaci logika.
S néha én is bajba jutok,
mikor vendégeim keresztbe tett
lábára mászol, kanos
törzsfőnöki öntudattal.
A szex, a játék s a hatalom
fajtád örök mániája.
Ahogy lényegében a sajátomé is.
Ám csábított-e már a szerelem”,
szegeztem kutyámnak,
mintha magamat nyugtatnám,
„mert ez a különbség közöttünk,
Cujóból is, belőled is hiányzik
a sóvárgó rajongás egy szuka iránt”.
„A szerelem cefréje önimádat”,
bökte vissza Dezső,
„másnaposan fáj tőle a fejed”.
Nem replikáztam azonnal,
meghajoltam a pimasz válasz előtt,
mégis összeszedtem magam:
„A kivétel rontja a szabályt,
a jó ital pedig évek múltán is hatásos”,
válaszoltam diadalittasan
a kanapén elterülő,
fekete korcsnak.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Orcsik Roland

Látó Szépirodalmi Folyóirat